

manac 16-303

T(R)ÒPICS

MARCEL·LÍ BORRELL

Fortimbràs al Lliure

Després de litres i degotalls de sang fresca, damunt el terra del castell d'Elsinore hi emergeixen els cadàvers calents del rei Claudi, la reina Gertrudis, Laertes i, com no, el del pervers Hamlet. Sonen clarins victoriosos i amb petjada forta apareix Fortimbràs, el jove príncep noruec. Amb cop d'ull d'àguila imperial, el nou vingut s'adona de la situació i, pràctic, exclama: "Tinc en aquest regne drets antics: l'avinentesa em convida a reclamar-los". Horaci, el fidel amic de Hamlet, li respon: "De la boca de Hamlet sortí el vot favorable, que us

en donarà molts altres. Però ara no hem de continuar ajornant el nostre deure, tot i que encara no s'assereni l'ànima; evitem, així, que esclatin més dissorts, més intrigues i més aberracions"...Teló.

Dimarts passat, els horacis del Teatre Lliure donaven la benvinguda al jove Àlex Rigola com a nou rei del convuls teatre de Gràcia. Amb 33 anys a l'espatlla, el jove Fortimbràs té tots els números dels escollits mítics. Aquesta era l'edat de Jesucrist i d'Alexandre el Magne. Caldrà desitjar-li tota la sort d'aquest

món. I si alguna cosa feia pudor al regne del Lliure i els pulmons estaven tacats de bronquitis aguda, el mentolat Rigola obre finestres i racons aviciats. Amb l'aval de poc més d'una desena de muntatges trencadors, Àlex Rigola és la jove esperança blanca de la comunitat de veïns de la Ciutat del Teatre. Diuen que a partir d'ara la cervesa serà la beguda reina en aquest barri teatral. Les noves fornades d'actors i espectadors en edat de somiar i de pontificar, és a dir, dels vint als trenta anys, senyorejran les barres lliures de l'Elsinore del carrer Lleida. Que disparin salves els soldats de cartró pedra!

De moment tothom dona copets a l'espatlla l'Àlex. Les patums del vell Lliure posen cara

de saviesa ancestral. Els polítics es freguen les mans com ho faria el ridícul Poloni de la tragèdia hamletiana, aquell que aconsella al fill: "Als teus pensaments no donis llengua fàcil, ni a idees que no hagin raonat, donis accions"... Cadascun d'ells llueix satisfacció. En plena moda de rejuveniment social (que no polític), Àlex Rigola exemplifica amb rutilant lluentor que allò del "jove tot i que sobradament preparat", cotitza en borsa. Sembla ahir, el 1976, que el Lliure iniciava l'aventura del seu "Camí de nit", amb Fabià Puigserver i Lluís Pasqual fent de pares-mares del teatret. Ignoraven que un vailet de sis anys pelats, l'Àlex, se'ls estava mirant amb cara de nin ¿espavilat?... S'alça el teló.